

ת"פ 10987/05/14 - מדינת ישראל נגד חגאז חגאז (עציר) - הובא

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 10987-05-14 מדינת ישראל נ' חגאז(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופטת דנה מרשק מרום
מדינת ישראל באמצעות פמ"מ וע"י עו"ד
יסמין שביט

המאשימה

נגד

חגאז חגאז (עציר) - הובא וע"י עו"ד תילאווי

הנאשם

גזר - דין

השתלשלות ההליכים וכתב-האישום המתוקן

1. כנגד הנאשם הוגש כתב-אישום בבית-משפט זה ביום 8.5.14, המייחס לו ביצוע עבירות של

סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה לפי 332(2) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 [להלן: "חוק העונשין"], **שהייה בלתי חוקית בישראל** לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב - 1952 [להלן: "חוק הכניסה"], ו**נהיגה ללא רשיון נהיגה**. כתב-האישום מפרט אירוע שהתרחש ביום 24.4.14, עת שהה הנאשם שלא כדין בישראל, נהג ברכב GMC בפתח-תקווה כשלצידו אדם נוסף (אשר ייקרא להלן: "הנוסע") מבלי שהיה מורשה נהיגה, ובתוך הרכב מונחים מברג ומגזרי מתכת. בהמשך, מתואר כיצד הנוסע ניגש לקטנוע שחנה על המדרכה והחל להזיזו לכיוון הרכב, אלא שעובר אורח עבר במקום והנוסע חזר לרכב. בשלב זה, קיבל שוטר דיווח אודות האירוע, והחל לנסוע לכיוון הרכב בעוד פנסי הניידת מהבהבים. כשהנאשם הבחין בניידת אשר חסמה את דרכו, החל לנסוע במהירות לעברה וחלף על פניה.

בהמשך, כתב-האישום בחלק המרכזי שבו, ועל פני סעיפים 4 - 18 לעובדות, מתאר מרדף שהתנהל ברחובות פתח-תקווה, תוך שהנאשם המשיך בנהיגה פרועה, עקף כלי רכב, גרם לכלי רכב לסטות מן הדרך, חצה צמתים באור אדום - לרבות בכביש 40, פגע במספר כלי רכב של אזרחים תמימים, התנגש במשאית ולבסוף נמלט מהרכב יחד עם הנוסע עד שנתפסו על-ידי כוחות משטרה שהוזעקו למקום.

2. מספר דיונים התנהלו בעניינו של הנאשם לפני מותבים שונים, לאחר שהעלה טענה מקדמית שעניינה "כבר נשפטתי" ו/או "סיכון כפול" ולחילופין "הגנה מן הצדק", באופן המצדיק ביטול כתב-האישום. טענה זו התבססה על העובדה, שכנגד הנאשם ואחר - הוא הנוסע בתיק שלפניי, הוגש על-ידי התביעה המשטרתית במקביל (ביום 12.5.14) כתב-אישום לבית-משפט השלום בפתח-תקווה בת.פ. 19076-05-14, הכולל שבעה אישומים, כאשר שניים מהם מיוחסים לנאשם [כתב-האישום וההליך שהתנהל בבית-משפט השלום ייקראו להלן: "תיק השלום"]. האישום הראשון עניינו באותו אירוע שהתרחש ביום 24.4.14, כאשר נטען כי עובר למועד זה קשר הנאשם קשר עם הנוסע לגנוב כלי רכב באמצעות רכב ה-GMC. נטען, כי הנאשם נהג ברכב ה-GMC ברחוב בפתח-תקווה בעוד הנוסע לידו, הרכב נעצר והנוסע יצא ממנו תוך שהתקרב לקטנוע, החל להזיזו אל עבר הרכב ומשחלף עובר אורח במקום הפסיק את מעשיו וחזר אל הרכב. הנאשם המשיך בנסיעתו ובסעיפים 5 ו- 6 מתואר המרדף של כוחות המשטרה אחרי הנאשם והנוסע, תוך שהם חוצים צמתים באור אדום, פוגעים ברכבים אחרים, גורמים לרכבים לסטות מהדרך, ולאחר שגרמו לתאונה נוספת, יצאו השניים מהרכב ונסו מהמקום. בהמשך, מתואר בכתב-האישום כי שוטר רדף רגלית אחרי הנאשם והנוסע, הצליח לתפוס את הנאשם וניסה לאזקו - אך הנאשם התנגד. שוטר נוסף הגיע למקום, אך הנאשם המשיך להתנגד למעצרו. בסוף האישום מפורט כי הנאשם והנוסע החזיקו בכלי הפריצה, אשר תוארו לעיל בתיק המתנהל לפניי, וכי שהה בארץ שלא כדין. אישום זה ייחס לנאשם במקור ביצוע עבירות של קשירת קשר לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, נסיון גניבת רכב בצוותא לפי סעיף 413ב' + 31 לחוק העונשין והחזקת כלי פריצה לרכב בצוותא לפי סעיף 413א' + 29(א) לחוק העונשין.

3. לנאשם יוחס אישום נוסף (אישום 3) שעניינו קשירת קשר יחד עם הנוסע עובר ליום 18.4.14, כאשר שוב שהו השניים בישראל באופן בלתי חוקי, וביום 18.4.14 נסעו ברכב ה-GMC, ניסו לגנוב קטנוע, אלא שהבעלים הבחין בהם וצעק לעברם. השניים נכנסו לרכב ונמלטו מהמקום.

4. בסופו של יום, בתיק השלום, הנאשם הודה בכתב-אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון והורשע בביצוע עבירות של קשירת קשר, סיוע לגניבת רכב בצוותא והחזקת כלי פריצה בגין האישום הראשון; נסיון גניבת רכב בצוותא וכניסה לישראל שלא כחוק בגין האישום השלישי. בהתאם להסדר הטיעון, על הנאשם הוטל עונש של 14 חודשי מאסר בפועל החל מיום מעצרו (24.4.14) לצד מאסרים על תנאי, קנס בסך 1000 ₪, ולא הוטל פיצוי מאחר ולא נגרם נזק לבעלי האופנועים (בגזר-דין מיום 25.12.14).

5. ביום 9.7.15 ניתנה על-ידי החלטה, בה נדחו הטענות הפורמאליות שעניינן "כבר נשפטתי" או "סיכון כפול". עם זאת, הטענה החלופית שעניינה "הגנה מן הצדק" התקבלה באופן חלקי על רקע התנהלות המאשימה. קבעתי, כי הפגם בהתנהלות המאשימה נבע מחוסר תיאום בין רשויות התביעה השונות, באופן אשר הביא את הנאשם להתדיינות כפולה בגין אותו אירוע, ומבלי שהוצג כל נימוק ענייני לאותו פיצול בין ההליכים. עוד נקבע, כי בהעדר כל נימוק ענייני, היה ראוי ומתבקש להגיש כתב-אישום נפרד כנגד הנוסע בבית-משפט השלום, ולתקן את כתב-האישום בתיק המתנהל לפניי, כך שיכלול את כל העבירות הנובעות מן המסכת שהתרחשה ביום 24.4.14, וכן את האישום הנוסף המינורי שעניינו נסיון גניבת הקטנוע ביום 18.4.14 יחד עם אותו שותף.

במציאות שנוצרה, קבעתי כי רשויות התביעה העמידו את הנאשם במצב בלתי נסבל ללא כל סיבה נראית לעין, במקום לאפשר את המצב הטבעי שבו עניינו מתברר פעם אחת, ללא פיצול מיותר, שיש בו כדי להעמיס הן על הנאשם עצמו והן על מערכת המשפט. בין השאר התייחסתי לכך, שעצם ניהול שני הליכים במקביל חושף את הנאשם למתח נפשי, לחרדה ולחוסר וודאות. בנוסף, באופן עקרוני, אין מקום לדרוש מן הנאשם לגייס משאבים כספיים הנדרשים לניהול מערכה משפטית נוספת, כאשר בענייננו קופת המדינה, המממנת את שכרו של עו"ד תילאווי כסניגור מטעם הסניגוריה הציבורית, נאלצת לשאת באותו נטל כספי מיותר.

בסופו של יום קבעתי, כי על רקע התנהלות המאשימה - שלא נבעה מזדון אלא בעיקר מתוך חוסר תיאום בין רשויות התביעה וחשיבה כוללת, יש ליתן משקל מכריע להתנהלות המאשימה בשלב גזירת הדין. כך, ראוי יהיה להתחשב בעונש שנגזר על הנאשם בבית-משפט השלום, בעובדה שהמרדף היה נתון עובדתי שנלקח בחשבון והיה לעיני בית-משפט השלום עת אישר את הסדר הטיעון שגובש, וכן את העומס הנפשי, המתח, החרדה והטרטור המיותר של הנאשם בין בתי המעצר לשני בתי-משפט שונים בשל קיום שני הליכים מקבילים.

6. בישיבת יום 21.12.15, הודה הנאשם בעובדות כתב-אישום מתוקן בתיק המתנהל לפניי והורשע בהוראות החיקוק המקוריות. אבהיר, כי כתב-האישום תוקן באופן מינורי בעובדות המרדף. מבחינת פרטי המרדף, הודה הנאשם בכך שהבחין בניידת שחלפה על-פניו וביצעה פניית פרסה, היא נסעה לכיוונו וחסמה את דרכו. הנאשם, אשר פחד להיעצר, החל לנסוע במהירות לכיוון הניידת וחלף על פניה. הנאשם המשיך לנהוג במהירות בין הרחובות בעיר, וחרף קריאת השוטרים לנאשם לעצור הגביר את מהירות נסיעתו ואילץ כלי רכב שבאו מולו לסטות מנתיב נסיעתם. לאחר כריזה נוספת לעצור, המשיך הנאשם בנסיעתו המהירה, עקף תור של כלי רכב שעמדו ברמזור אדום ופנה ברמזור אדום, כאשר באותה עת נסעו בצומת כלי רכב, שנאלצו לסטות מנתיב נסיעתם כדי להימנע מפגיעה. הנאשם המשיך בנסיעה וחצה צמתים באור אדום.

בהמשך פנה הנאשם לכביש 40, נסע דרומה במהירות גבוהה תוך שחצה מספר צמתים באור אדום ואילץ כלי רכב אשר חצו את הצמתים לסטות מנתיב נסיעתם כדי להימנע מפגיעה.

בהמשך, פנה הנאשם לכביש 471, וחזר לכיוון מרכז העיר פתח תקווה, המשיך לנסוע במהירות, ושוב חצה צומת באור אדום. הנאשם הגיע לנקודה בה נעצרה ניידת של שוטר על-מנת לפרוס מחסום דוקרנים, שם הגביר הנאשם את מהירות נסיעתו והסיט את הרכב בו נהג לכיוון ניידת המשטרה, במסלול התנגשות. השוטר הסיט את הניידת ממקום עמידתה, ורק כתוצאה מכך נמנעה התנגשות בין הניידת לבין רכב הנאשם, אשר חלף לצידה ובצמוד מאוד אליה.

הנאשם המשיך בנהיגה מהירה ופגע ברכב בו נהג אזרח, והמשיך בנסיעה תוך שהוא חוצה צומת באור אדום. הנאשם הגיע לצומת נוסף, חצה אותו באור אדום, וכמעט פגע בקטנוע וברכב נוסף שחצו את הצומת.

הנאשם המשיך בנסיעה במהירות גבוהה, פנה ימינה ונסע בניגוד לכיוון התנועה. באותה עת נסע אזרח

ברכב באותו רחוב, בכיוון התנועה, וניסה לסטות מהנתיב על מנת למנוע התנגשות עם הרכב בו נהג הנאשם. הנאשם לא האט את מהירות נסיעתו, חרף העובדה כי רכבו של האזרח עמד מולו, ופגע בו ובכלי רכב נוספים שעמדו בצדי הרחוב.

הנאשם המשיך בנסיעה מסוכנת, עלה על אי תנועה והתנגש במשאית שנסעה בכביש. כתוצאה מכך נעצר הרכב בו נהג הנאשם, והנאשם והנוסע ירדו ממנו ונמלטו בריצה מהשוטרים, עד שנתפסו על ידי השוטרים.

כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרם נזק ל- 4 כלי רכב.

ראיות לעונש

ראיות מטעם התביעה

7. ב"כ הפרקליטות הגישה את גיליון הרישום הפלילי של הנאשם (ת/1), הכולל 6 הרשעות קודמות, בין השנים 2007-2014.

עיון בגיליון הר.פ. מעלה, כי הנאשם הורשע בעבר, בין השאר, בביצוע עבירות רכוש, החזקת סכין וכניסה לישראל שלא כחוק; שלוש מהרשעותיו הן מבתי-משפט צבאיים ובגין ביצוע עבירות בטחון, ביניהן "ידוי אבנים ועבירה בנשק (בגינה נדון ל - 68 ימי מאסר בפועל).

הנאשם ריצה 6 תקופות מאסר המצטברות יחד לכ - 3 שנות מאסר בפועל (כולל תקופת המאסר שהושתה עליו בתיק השלום).

טיעוני הצדדים

8. ב"כ המאשימה פירטה את נסיבות העבירות וביקשה לשכנע כי עסקינן באירוע המצוי ברף חומרה גבוה מאוד של עבירת סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, שבוצעה על-ידי נאשם תושב שטחים שאינו בעל רשיון נהיגה, וכללה חציית רמזורים אדומים, פגיעה ברכבים, נהיגה בניגוד לכיוון התנועה, כאשר כל אלה מתמשכים על פני מרחק וזמן לא מבוטלים.

טענה למתחם ענישה הנע בין 3 עד 6 שנות מאסר בפועל. לגישת התביעה, על רקע הנסיבות שאינן קשורות לעבירה - עברו הפלילי והבטחוני והכניסות החוזרות לישראל לצורך ביצוע עבירות - יש למקם אותו בחלקו הגבוה של המתחם. בנוסף, עתרה לעונשים נלווים של פיצוי כספי לבעלי הרכבים שנפגעו, מאסר מותנה, פסילה וקנס.

התובעת התייחסה להחלטת בית-משפט זה מיום 9.7.15 ועמדה על כך, שאין לתת משקל להליך

המקביל בתיק השלום. הזכירה, כי העונש שהוטל בתיק השלום הוא תוצר של הסדר טיעון שהיה מקובל על הנאשם, ומשקף ענישה ראויה, ללא קשר לסעיף הרקע שמתייחס באופן כללי למרדף. גישת המאשימה היא, כי הנאשם כלל לא נענש על האירועים נושא גזר-דין זה.

9. ב"כ הנאשם לא חלק על חומרת האירוע, אך ביקש לשכנע כי אין המדובר בעבירות המצויות ברף החומרה הגבוהה. טען כי המרדף היה קצר, ממוקד בתוך העיר פתח-תקווה, לא היו פגיעות בנפש, ולא פורט הנזק שנגרם לרכוש.

בהתאם לנסיבות אלו, טען למתחם העונש ההולם שנע בין 2 ל- 4 שנות מאסר בפועל.

הסניגור ביקש לשכנע, כי טענת ה"הגנה מהצדק" שהתקבלה צריכה להשפיע על קביעת המתחם, והגיש פסקי-דין בהם הופחתו עונשי המאסר בפועל בשל עיוותי דין שנגרמו על רקע קיומם של מחדלים חקירתיים והפרת חובת היועצות.

הוסיף, כי על ההפחתה בעונש להיות משמעותית ביותר, בשל עיוות הדין שנגרם לו מאופן ניהול ההליך. הזכיר, כי התנהלות המדינה ראויה לביקורת ולא ייתכן שבשל חוסר תיאום של גורמי התביעה ימצא עצמו נאשם עומד לדין בשני בתי-משפט שונים. ב"כ הנאשם היפנה לסעיף 5 לכתב האישום בתיק השלום, ממנו עולה שנושא המרדף לא היווה עובדת רקע אלא חלק מן המסכת העובדתית בה הודה הנאשם. בנוסף היפנה לטיעונים לעונש שנשמעו בתיק השלום, שם צוין באופן מפורש שהעובדות המתוארות בסעיף 5 נלקחו בחשבון.

באשר לנסיבותיו האישיות של הנאשם, תיאר הסניגור שעסקין בנאשם כבן 30, נשוי ובתו התינוקת נפטרה לפני כחצי שנה בעת שהיתה כבת שנתיים, ובעודו במאסר. בנו נולד בעת מעצרו האחרון, ואשתו עברה להתגורר בירדן עם הוריה. לאורך כל תקופת מעצרו לא זכה לביקורים - והוא אף לא יצא להלוויית בתו.

בסופו של יום, עתר הסניגור להטיל עונש חופף באופן מלא לעונש שהוטל עליו בתיק השלום, כאשר בינתיים סיים הנאשם לרצות את עונשו בתיק השלום והוא מצוי בסטטוס של עצור בתיק זה מיום 23.6.15 (כאשר נעצר בגין האירוע בתיק הנוכחי ובתיק השלום ביום 24.4.14).

10. בדברו לבית-המשפט, באמצעות תרגום של הסניגור, תיאר הנאשם את מצבו הנפשי עקב פטירת בתו והעובדה שלא זכה לראות את בנו הקטן. כן תיאר את הקושי לשהות במעצר בקרב אנשים עם דפוסים עברייניים. הנאשם הביע צער וחרטה על מעשיו, ביקש את רחמי בית-המשפט על-מנת שיוכל לסיים לרצות את עונשו ולעבור לירדן עם משפחתו.

דין והכרעה

11. בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק העונשין בסעיף 40ג(א), לצורך קביעת מתחם העונש ההולם יש עמוד 5

להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

12. הנאשם במעשיו פגע במספר ערכים מוגנים, שבמרכזם הסיכון למשתמשים בדרך, ערעור תחושת בטחון הציבור בכבישים וברחובות הערים, וכן זלזול בחוק ובאוכפיו.

לעניין זה, ראו למשל בע"פ 291/13 אברהמים נגד מדינת ישראל (מיום 22.12.13):

"העבירה של סיכון חיי אדם במזיד בנתיב תחבורה טומנת בחובה פוטנציאל סיכון משמעותי לציבור משתמשי הדרך. מביצועה ניכר זלזול בחוק ובמשרתי הציבור האמונים על אכיפתו. פגיעה זו, בערכים חשובים בשיטתנו, היא העומדת בבסיס מגמת הפסיקה להחמרת הענישה בגינה".

13. בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט(א) לחוק העונשין, מעלה, כי המדובר באירוע של סיכון חיי אדם בכבישים המצוי ברף החומרה הבינוני.

ראשיתו של האירוע בהתנהלות פלילית, כאשר לאחריה הנאשם, אשר שהה באופן בלתי חוקי בישראל, נהג ללא רשיון נהיגה במהירות בטבורה של עיר וכן במקטע מסוים של כביש ראשי בינעירוני. במהלך המרדף חצה מספר צמתים באור אדום, נסע בניגוד לכיוון הנסיעה בתוך העיר וגרם לכלי רכב שנסעו מולו להסיט את רכבם ממסלול נסיעתם. הנאשם נתקל בשתי הזדמנויות בניידות משטרה במהלך המרדף, כאשר בהזדמנות השניה מדובר בניידת שנעצרה במקום על-מנת לפרוס דוקרנים כדי לעצור את נהיגתו הפרועה של הנאשם. יש לציין עוד, כי בנסיבות אלו, הנאשם הגביר את מהירות נסיעתו והסיט את רכבו לכיוון הניידת, ורק כתוצאה מהסטת הניידת מהמסלול נמנעה התנגשות בין הניידת לרכב בו נהג הנאשם. בעת שנסע בניגוד לכיוון הנסיעה, פגע ברכב שנסע מולו ובכלי רכב נוספים שעמדו בצדי הרחוב. המרדף הסתיים רק לאחר שהנאשם עלה על אי-תנועה והתנגש במשאית נוסעת, כשלאחר מכן נמלט מהרכב יחד עם חברו.

נראה, כי אך בנס לא הסתיים האירוע בפגיעות בנפש אזרחים או שוטרים - ונגרם נזק לרכבים בלבד, אשר מתואר באופן כללי בכתב-האישום.

14. לעניין מדיניות הענישה הנוהגת, יש להזכיר את המסר הברור היוצא מבית-המשפט העליון ולפיו:

"בית משפט זה עמד בעבר על הצורך להחמיר בעונשם של אלו המסכנים את שלום הציבור במסגרת נהיגה פראית ומסוכנת... המציאות היומיומית בכבישים אינה בטוחה מטבעה, ועל כן יש להחמיר עם אלו המעלים את רמת הסיכון בה באופן משמעותי." (ראו דבריו של כב' השופט ג'ובראן בע"פ 1925/14 עלוש נ' מדינת ישראל

(מיום 8.2.15)).

15. עוד יש לציין את **הלכת אבולקיעאן** (ע"פ 2410/04 **מדינת ישראל נגד אבולקיעאן** (מיום 11.11.04)) ולפיה נקבע מעין "עונש מוצא" של 4 שנות מאסר בפועל בגין ביצוע עבירה של סיכון חיי אדם בנסיבות של מרדף תוך סיכון המשתמשים בדרך, כשהודגש כי מצופה שרמת ענישה זו תיושם בפועל על-ידי ערכאות קמא (אם כי יודגש, כי הנסיבות שם מבססות רף חומרה גבוה מעניינו של המערער).

בית-המשפט העליון הבהיר, כי **הלכת אבולקיעאן** עומדת איתן על רגליה גם לאחר תיקון 113 לחוק העונשין בהקשר של מתחם הענישה ההולם (ראו בע"פ 285/13 **מוסטפא נגד מדינת ישראל** (מיום 24.10.13) והחלטה מתקנת (מיום 28.10.13) מפי כב' השופט עמית).

16. מתחם העונש ההולם ייקבע בהתחשב במדיניות ענישה זו ובנסיבות ביצוע העבירות, כפי שאלו תוארו לעיל.

כמו-כן, עיינתי בפסיקה שהוצגה על-ידי ב"כ הצדדים ובפסיקה נוספת, והתחשבתי בעיקר באלו :

ע"פ 3641/14 **מדינת ישראל נגד חסונה** (מיום 2.7.14), בו נדון עניינו של משיב אשר הורשע, על יסוד הודאתו, בביצוע עבירות של סיכון חיי אדם, נהיגה בזמן פסילה ועבירות נלוות ונדון בבית-המשפט המחוזי לעונש מאסר בפועל בן 15 חודשים. נהיגתו של המשיב, אשר נהג בפסילה, כללה חציית צומת באור אדום, פגיעה בניידת משטרתית, נסיעה פראית תוך שעלה על מדרכות, נהיגה בניגוד לכיוון התנועה - כשלקראת סוף המרדף נאלץ שוטר לירות באוויר לכיוון גלגלי הרכב, ולבסוף נחסם הרכב בסוכת אבלים. צוין, כי המשיב בעל עבר פלילי, אך לא ריצה עונש מאסר בפועל. שירות המבחן התרשם מקיומה של מסוכנות בינונית להישנות במעורבות פלילית. בסופו של יום, ערעור המדינה על קולת העונש התקבל, נקבע מתחם עונש הולם אשר נע בין 22 ל- 48 חודשי מאסר בפועל, הודגש כי ערכאת הערעור אינה ממצה את הדין, ועונשו של המשיב הוחמר והועמד על 25 חודשי מאסר בפועל.

בע"פ 1641/13 **אבו סביח נגד מדינת ישראל** (מיום 31.12.14) נדון עניינו של מערער, אשר הורשע לאחר ניהול הוכחות בביצוע עבירות של סיכון חיי אדם ונהיגה ללא רשיון נהיגה ובזמן פסילה לצד עבירות נלוות. עסקינן במערער שנהג ברכב גנוב, אשר הגביר מהירות נסיעתו לאחר שנתבקש לעצור על-ידי שוטרת, ובהמשך, בעת שהופעלה מערכת כריזה, ניסה המערער להתנגש בניידת בה נהגה השוטרת מספר פעמים, כשהוא מנסה להצמיד את הניידת לקיר הבטון. בנוסף, בלם מספר פעמים בפתאומיות בעת שהניידת נסעה מאחוריו. לבסוף הצליחה הניידת לחסום אותו, המערער נטש את הרכב ונמלט רגלית מהמקום. על המערער הוטל עונש מאסר בפועל בן 60 חודשים, וכן הופעלו מאסרים על תנאי במצטבר, כך שבסופו של יום נדון לעונש מאסר בפועל בן 78 חודשים. נקבע, כי העונש אמנם מצוי ברף הגבוה של מתחם העונש ההולם, אך על רקע ריבוי העבירות, חומרתן ועברו הפלילי העשיר של המערער, שכולל עשרות הרשעות בעבירות רכוש, סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, נהיגה ללא רשיון

ובריחה ממשמורת, כשהעבירות בוצעו בעודו אסיר ברשיון, אין מקום להתערב בעונש.

בע"פ 1925/14 **עלוש נגד מדינת ישראל** (מיום 8.2.15), נדון עניינו של מערער אשר הורשע, על יסוד הודאתו, בביצוע עבירות של סיכון חיי אדם, נהיגה בזמן פסילה ועבירות נלוות. על המערער הוטל עונש מאסר בפועל בן 5 שנים. המערער נהג ברכב כשהוא בפסילה, תוך שהסיע שוהה בלתי חוקי. כשהגיע למחסום משטרה, נסע המערער לאחור ונמלט במהירות בעודו חוצה מספר צמתים באור אדום ומבצע פניית פרסה שגרמה לניידת לעלות על קו הפרדה בנוי על מנת שלא להתנגש בו. בנוסף, חלף על פני מחסום דוקרנים, תוך התעלמות משוטרים שהורו לו לעצור, נסע בכביש 6 כשגלגלי רכבו מנוקבים ועצר רק לאחר שגלגלי הרכב התפרקו. למערער היה רשיון, אך הוא נפסל לפני שנים רבות ולא חידש אותו. לעניין נסיבותיו האישיות הוזכר, כי המערער כבן 49, בעל עבר פלילי מכביד שכולל הרשעות בעבירות סמים, רכוש ואלימות לרבות חטיפה, ונדון למספר מאסרים המצטברים ל - 105 חודשי מאסר. במהלך מאסרו האחרון בשנת 2004 עבר גמילה. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין של 3- 6 שנים. בית-המשפט העליון אישר את המתחם שנקבע ואת הענישה שהושתה, בצינו כי המדובר במרדף ארוך ומסוכן לאורך 50 ק"מ.

17. פסקי-דין אלו משקפים קשת מקרים רלבנטיים, כאשר לאחר ביצוע אבחנות מתבקשות, אני קובעת מתחם עונש הולם אשר נע בין 2 - 5 שנות מאסר בפועל לצד רכיבים נלווים.

18. בעניינו של הנאשם לא נטען ולא הוצג כל שיקול אשר מצדיק חריגה מהמתחם מטעמי שיקום (או מטעמי הגנה על שלום הציבור). על כן, עונשו ייגזר בתוך המתחם ויש להתחשב בנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירות, כמפורט בסעיף 40'א' לחוק העונשין.

19. מטעמי ב"כ הצדדים עולה, כי הנאשם כבן 30, נשוי, כאשר בתו בת השנתיים נפטרה כתוצאה מתאונה לפני כחצי שנה, ונולד לו בן - הכל בעודו מצוי מאחורי סורג וברח במעצר ובמאסר. אשתו עברה להתגורר בירדן עם הוריה, כך שלא זכה לביקורים במהלך מעצרו. בדברו לבית-המשפט תיאר, כי לא יצא להלוויית בתו, ומטבע הדברים היה בתקופה זו במצב נפשי מאוד קשה.

בנוסף לנסיבות הטרגיות הללו, שיש מקום להתחשב בהן, יש להזכיר עוד לזכותו של הנאשם כי הוא הודה והביע חרטה על מעשיו, תוך שחסך זמן שיפוטי ואת זמנם של ב"כ הצדדים והעדים.

לחובתו של הנאשם יש לשקול את עברו הפלילי, הכולל 6 הרשעות על רקע ביצוע עבירות פליליות ועבירות בטחון, בגין ריצה 6 תקופות מאסר המצטברות יחד ליותר מ- 3 שנות מאסר בפועל.

20. מכלול השיקולים מביא אותי לקביעה, כי ראוי להעמיד את עונשו של הנאשם בגין ביצוע העבירות בהן הודה בתיק שלפניי לקראת אמצע המתחם, ולהטיל עליו עונש מאסר בפועל בן 36 חודשים.

21. אלא, שכפי שפורט בהרחבה לעיל, יש ליתן ביטוי לקיומו של ההליך המקביל בתיק השלום בשלב זה של גזר-הדין.

22. ראשית ייאמר, כי אני מקבלת את טענת ההגנה לפיה, סעיפים 5 - ו - 6 לכתב-האישום בתיק השלום מתארים בקצרה את המרדף ואת נסיון ההימלטות מהשוטרים. הסדר הטיעון שגובש, ובעקבותיו גזר-הדין שניתן בבית-משפט השלום מבוססים, מטבע הדברים, על התשתית העובדתית המפורטת בכתב-האישום. הדברים אף קיבלו ביטוי מפורש בדברי ב"כ המאשימה (בעמ' 22 לפרוטוקול מיום 25.12.14, שורה 12), אשר הבהירה כי האמור בעובדות 5 ו - 6 נלקחו בחשבון לצורך הסדר הטיעון. בגין נתון זה, אני קובעת כי יש להפחית חודשיים מן העונש אותו קבעתי בסעיף 20.

23. בנוסף, הגיעה העת ליתן ביטוי לאימוץ הטענה של "הגנה מן הצדק" לאחר שקבעתי, כי בסופו של יום שהתנהלות המאשימה גרמה לעומס הנפשי, מתח, חרדה וטרטור מיותר של הנאשם בין בתי המעצר לשני בתי-משפט שונים בשל קיום שני הליכים מקבילים. מטעמי צדק והגנות, ובהתחשב בעוצמת הפגם, יש מקום להפחיתה נוספת של 10 חודשים מן עונש הראוי שאותו קבעתי.

24. לאחר ששקלתי את מכלול השיקולים, כשהתחשבתי, בין השאר, בנסיבות המעשים והעושה, תוך שמירת יחס הולם בין חומרת מכלול המעשים ומידת אשמו של הנאשם לבין תקופת המאסר שעל הנאשם לשאת, אני גוזרת את דינו של הנאשם כדלקמן:

24 חודשי מאסר בפועל אשר יימנו מיום מעצרו בתיק זה - 23.6.15.

12 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירות לפי סעיף 332 לחוק העונשין; 6 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור בתוך 3 שנים מיום שחרורו עבירות לפי חוק הכניסה לישראל ו/או עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה.

פסילה מלקבל ולהחזיק רשיון נהיגה למשך שנתיים מיום שחרורו ממאסר.

נוכח נסיבות הנאשם, איני רואה לנכון להטיל ענישה כספית.

הודעה זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, ל' אדר א' תשע"ו, 10 מרץ 2016, במעמד הנוכחים.